

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd nulla visibilia videri, vel cognosci possint, nisi per inuisibilia. lxxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAQ.

De apostatis spiritus quod incorporei credendi sunt.

Caput LXXXVIII.

Ex dīcto Greg. **D**ic queso te, apostatas spiritus à cœlesti gloria deiecli, corporeos an incorporeos esse suspicaris? Petr⁹. Quis sancte sapiens, esse spiritus corporeos dixerit?

Quod gehennæ ignis corporeus esse credendus sit.

Caput LXXXIX.

Ex dialo go Greg. **G**ehennæ ignem esse corporeum an incorporeum fatigis? Petrus. Ignem gehennæ corporeum esse non ambigo, in quo corpora certum est cruciari.

De hoc quod scribitur Deum nemo vidit vñquam, & qualiter illud intelligendum sit. Cap. XC.

Grego. in suis morib⁹ lib⁹ dicit. **D**eum nemo vidit vñquam. Rursumque cum testameti veteris patres intueor, multos horum teste ipsi sacra lectionis historia Deum vidisse cognosco. Vedit quippe Iacob dominum, & ait: Vidi dominum facie ad faciem, & sua facta est anima mea. Vedit Moses dominum: de quo scriptum est. Loquebatur dominus ad Mosen facie ad faciem, sicut loqui solet homo ad amicum suum. Vedit Iob dominum qui dicit: Auditu auris audiui te, nunc autem oculus meus videt te. Vedit Esaias dominum qui ait: Anno quo mortuus est rex Ozias, vidi dominum sedentem super solium excelsum, & eleuatum. Vedit Micheas dominum qui dicit: Vidi dominum sedentem super solium suum: & omnem exercitum cœli astantem ei à dextris, & à sinistris. Quid est ergo quod tot testamenti veteris patres Deum se vidisse testati sunt, & tamen de hac sapientia quæ Deus est dicitur: Abscondita est ab oculis omnium viventium, & Ioannes ait, Deum nemo vidit vñquam: Nisi hoc quod patenter datur intelligi, quia quādiu hic mortaliter viuitur, videri per qualdam imagines Deus potest, sed per ipsam naturæ suæ sp̄ciam non potest: ut anima gratia spiritus afflata, per figuram quasdam Deum videat, sed ad ipsam vim eius essentia non pertingat? Hinc est enim quod Iacob qui Deum se vidisse testatur: hic non nisi angelum vedit. Hinc est quod Moies qui cum Deo facie ad faciem loquitur, sicut loqui solet homo ad amicum suum, inter ipsa verba suæ locutionis dicit: Si inueni gratiam in cōspectu tuo, ostēde mihi temetipsum

D: BVRCHARDI EPIS: VVORMAC

aliis verò tribuit vt viuant, aliis hoc solummodo præstat
sint. Quia verùm esse non dubitas, creantem, & regentem,
implentem, & circunpletētem, transcendentē, & suffi-
cientem, in circumscripum, atque inuisibilem Deum: ita dobi-
tare non debes, hunc inuisibilia obsequia habere. Debent
quippe ea quæ ministrat ad eius similitudinem tendere cui
ministrant, vt quæ inuisibili seruiunt, esse inuisibilia non du-
bitentur. Hæc autem quæ esse credimus, nisi sanctos ange-
los, & spiritus iustorum? Sicut ergo morū considerans cor-
poris, vitam animæ in corpore manentis perpendis animo:
ita vitâ animæ exeuntis à corpore perpendere debes à sum-
mo: quia potest inuisibiliter viuere, quam oportet in obse-
quio inuisibilis manere. Petrus. Rectè totum dicitur: sed
més refudit credere, quod corporeis oculis nō valet videre.

*Quod nulla visibilia videri vel cognosci possunt nisi
per inuisibilia.* Cap. LXXXV.

*Ex dialo-
go Greg:*

Cum Paulus dicat: est enim fides sperandarum substan-
cia rerum argumentum non apparentium: hoc veraci-
ter dicitur credi, quod nō valet videri. Nam credi iam non
potest, quod videri potest. Ut tamen te breuiter reducam
ad te: nulla visibilia nisi per inuisibilia videntur. Ecce enim
cuncta corporea oculus tui corporis aspicit, nec tamen
ipse corporeus oculus aliquid videret corporeum, nisi hunc
res incorporeas ad videndum acueret. Nam tolle mentem
quæ non videtur, & in casum patet oculus qui videbat.
Subtrahe animam corpori, remanent proculdubio oculi in
corpore aperti. Si igitur per se videbant, cur discedente
anima nil vident? Hinc ergo intellige: quia ipsa quoque vi-
sibilia, non nisi per inuisibilia videntur. Ponamus quoque
ante oculos mentis, domum ædificare, immensas moles le-
uare, pendere magnas in machinis columnas: quis quoq-
ue hoc opus operatur? Corpus visibile quod illas moles m-
nibus trahit: an inuisibilis anima quæ viuiscat corpus?
Tolle enim quod non videtur in corpore: & mox in mobi-
lia remanent cuncta quæ moueri videbantur visibilia cor-
pora metallorum. Qua in re pensandum est, quia in hoc
quoque mundo visibili, nihil nisi per creaturā inuisibile di-
sponi potest. Nam sicut omnipotens Deus aspirando vel implé-
do ea quæ ratione subsistunt, vt viuiscat & mouet inuisibili:
ita ipsa quoque inuisibilia, implédo mouet atq; sensim vir-

uiuificant carnalia corpora quævidentur. Petrus. Iстis sa-
teor allegationibus libenter victus, prope nulla iam esse
hæc visibilia compellor existimare, qui prius in me infir-
mantum personas suscipiens, de inuisibilibus dubitabam.
Itaque placent cuncta quæ dicis: sed tamen sicut vitam ani-
mæ in corpore manentis ex motu corporis agnosco: ita vi-
tani animæ post corpus, apertis quibusdā rebus attestanti-
bus, agnoscere cupio.

*Quod incorporeus spiritus, in inferno à corporeo igne
affligatur.* Cap. LXXXVI.

Si viuentis hominis incorporeus spiritus tenetur in cor- *Ex dialo.*
pore, cur nō post mortem cùm incorporeus sit spiritus, *go Greg.*
etiam corporeo igne teneatur? Petrus. In viuente quoli-
bet idcirco incorporeus spiritus tenetur in corpore: quia
viuificant corpus.

*Quod incorporeus spiritus viuificare posse, et
tibi teneri vbi à corporeo cruciatur igne.*

Caput. LXXXVII.

Si incorporeus spiritus Petre in hoc teneri potest quod *Ex dialo*
viuificant: quare non pœnaliter & ibi teneatur vbi mor- *go Greg.*
tificatur? Teneri autem per ignem spiritum hominis di-
cimus: vt in tormento ignis sit videndo atque sentiendo.
Ignem nanque eo ipso patitur quo videt: & quia concrema-
ri se aspicit, crematur. Sicque fit, vt res incorporea incor-
poream exurat, dum ex igne visibili ardor ac dolor inuisi-
bilis trahitur: vt per ignem corporeum mens incorporea,
etiam incorporea flamma crucietur. Quamuis colligere di-
ctis euangelicis possimus: quia incendiuin animarum non
solū videndo, sed etiam experiendo patitur. Verita-
tis etenim voce, diues mortuus in inferuo dicitur sepul-
tus. Cuius anima quia in igne teneatur, insinuat vox diuitis:
qui Abraham deprecatur dicens. Mitte Lazarum, vt intin-
gat extreum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguam
meam: quia crucior in hac flamma. Dum ergo diuitem pec-
catorem damnatum veritas in ignibus perhibet: quis iam
sapiens reproborum animas teneri ignibus negat? Petrus.
Ecce ratione & testimonio ad credulitatem flebitur ani-
mus: sed dimissus iterum ad rigorem reddit. Quomodo e-
nim res incorporea, à re corporea teneri, atque affligi pos-
sit, ignoro.